

Шановні читачі, колеги-науковці!

Радий вітати вас на сторінках першого в цьому році випуску журналу «Ядерна та радіаційна безпека». З року в рік ось вже більше 20-ти років ми намагаємось удосконалювати нашу колективну працю як візуально, так і змістовно. Щовипуску відкриваємо нових авторів, нові горизонти в науковому світі і безумовно, варто сказати, що успіх такої багаторічної роботи залежить від набутого досвіду, який ми щоразу розширюємо, удосконалюючи свої знання та створюючи вам майданчик для дискусій.

Цьогоріч, навесні, 26 квітня, світ із скорботою та жалем ушановуватиме 35-річчя аварії на Чорнобильській АЕС. Наслідки катастрофи досі залишаються предметом обговорення світової наукової спільноти. Чимало наукових досліджень присвячені цій темі, які, зокрема, були на сторінках й нашого журналу, внесли свій вклад у процес ліквідації наслідків, який продовжується і до нині.

Чорнобиль – це страшний, повчальний урок для всього людства, який змушує замислитися над мірою відповідальності кожного причетного до експлуатації потенційно небезпечного об'єкта. Тому без упину повторюватиму про пріоритет безпеки над економічними показниками під час планування спорудження нових ядерних установок.

Надзвичайними зусиллями та ціною людських життів вдалося приборкати розбурханий атом на-

шим попередникам, за що їм низький уклін, але ще не одне покоління боротиметься з наслідками людської помилки. Ми, очевидці цієї сумної події, прагнемо аби наші знання, наш досвід слугували на користь безпечного майбутнього. І вже сьогодні можемо бачити результати – весь технологічний світ усе більше уваги приділяє фактору безпеки.

У контексті сказаного, варто згадати й унікальний проєкт, який реалізувався не один рік, викликав масу суперечок, дискусій та став символом об'єднання світової інженерної спільноти заради безпеки – новий безпечний конфайнмент – це найбільша з будь-коли збудованих рухомих конструкцій. До його створення та введення у промисловодослідну експлуатацію були залучені й фахівці ДНТЦ ЯРБ.

Зазвичай у вступному слові я роблю короткий огляд деяких статей, що увійшли в номер, і щоразу з приємністю зауважую для себе їхнє тематичне різноманіття та розкриття малодосліджених тем. Нашими авторами стають не лише фахівці інженерія-ядерники, але й представники інших галузей, чия діяльність так чи інакше пов'язана з ядерною та радіаційною безпекою. А отже, залучають ширшу аудиторію до нашої спільної справи.

Тож у цьому випуску ви матимете змогу ознайомитися, зокрема, із науковою роботою колег із ДНТЦ ЯРБ щодо зміцнення науково-технічного потенціалу нашого підприємства через участь у координованих дослідницьких проєктах МАГАТЕ.

Про незаконне переміщення радіоактивних матеріалів та предметів через державний кордон України йдеться у статті Володимира Нікіфоренка, генерал-майора, першого заступника голови Державної прикордонної служби України.

Інститутом громадського здоров'я ім. О. М. Марзєєва НАМН України та Центром громадського здоров'я МОЗ України визначено першочергові завдання плану дій щодо зменшення рівнів радону в повітрі будинків.

Тож пропоную гортати сторінки далі, адже попереду ще багато актуальних досліджень, які дозволять нам забезпечувати роботу ядерних установок та налагоджувати ефективний діалог не лише із науковою спільнотою, а й з громадськістю.

З повагою
Ігор Шевченко,
директор ДНТЦ ЯРБ